ప్రేమలో తారతమ్యము

కనకదండి గోపాలకృష్ణశాస్త్రిగారు

మధు ఆరేళ్ల బాలిక. మోసం ఎరగదు పరికిణీచొక్కా తొడుగుకొని కలకలలాడే నవ్వుమొగంతో ఉంటుందెప్పుడూను.

తల్లి నాలుగురోజులక్రిందనుంచీ ముగ్గపెట్టి జాగ్రత్తచేసిన సపోటాపళ్లు నాలుగూతీసి చాలాసేపటినుంచి మధుకోసం గూట్లోపెట్టిఉంచింది.

తల్లి మధుని వీధులోచూచింది. ప్రేమవాహినిపొంగిపోయింది. ఆనాలుగు పళ్లూ మధుహృదయంలోపడితే తనప్రేమకి సార్థక్యంఅనుకుంది

వీధులో పిల్లలంతా ఆడుకుంటూన్నారు. వాళ్లతోకూడా మధూ కేరింతాలుకొడుతూ ఆడుకొంటోంది. తల్లివొచ్చి "మధూ!" అనిపిలిచింది. మధు తొందరగా లోపలికెళ్లింది.

"మధూ! యీపళ్లు ఇక్కడకూర్చుని మెల్లిగాతినేం నువ్వు. ఆట [illegible] మించిపోలేదులే." అనిముద్దులాడి పళ్లిచ్చి పనులుచేసుకుంటోంది తల్లి.

ఇంతలో పిల్లలంతా కిలకిలా లోపలికిప్రవేశించారు. తల్లి "ఏమిటా అల్లరి?" అని వాళ్లదగ్గరనిలబడింది. మధు పళ్లు చేత్తోతీసుకొని తల్లికేసి నిర్మలమైన హృదయంతోచూచింది. తల్లికదలలేదు నిలుచుండిపోయింది.

ఏంతోచిందో మధుకి. అందరికీ తలొకపండూఇచ్చింది. తనకి పండులేదు. తల్లి నివ్వెరపడిపోయింది. పిల్లలు వెళ్లిపోయారు.

తల్లి మధుని కౌగిటచేర్చింది. ముద్దాడింది "నీ కానక కొనిపెడతానేం" అని రెండుడబ్బులు ఇచ్చింది మధుకి

మధు పరుగునవెళ్లింది నవ్వుమొగంతో ఆడుకోటానికి ఆపళ్లుపట్టుకొని వాళ్లు మధుకోసం అల్లాగె కూర్చున్నారు. మధు వొచ్చాక అంతాకలసి బువ్వాలాటఆడుకొని అంతాకలిసితిన్నారాపళ్లని.

తల్లి వీధిగుమ్మంలోంచిచూచి ఎంతోఆనందించింది మధు హృదయనైర్మల్యానికి, పిల్లలహృదయనైర్మల్యానికీని.